

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาพฤติกรรมการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่ ในครั้งนี้ คณะผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ๑) ศึกษาพฤติกรรมการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่ ใน ๕ ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย ด้านทักษะพิสัย ด้านเหตุผลการใช้ และด้านปัญหาอุปสรรคในการใช้ ๒) เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่ จำแนกตาม ประเภทของนิสิต ชั้นปี สาขาวิชา และอายุ โดยดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

- ๓.๑ รูปแบบการวิจัย
- ๓.๒ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- ๓.๓ เครื่องมือการวิจัย
- ๓.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูล
- ๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูล
- ๓.๖ สูตรสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

๓.๑ รูปแบบการวิจัย

การศึกษากิจการการใช้อินเทอร์เน็ตของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่ เป็นการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ

๓.๒ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่ ในปีการศึกษา ๒๕๕๓ ชั้นปีที่ ๑ ชั้นปีที่ ๒ ชั้นปีที่ ๓ และชั้นปีที่ ๔ จำนวน ๔๗๙ รูป/คน เป็นแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืน จำนวน ๔๑๘ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๘๗.๒๖

๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น คือ แบบสอบถามพฤติกรรมการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่ ประกอบด้วย ใน ๕ ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย ด้านทักษะพิสัย ด้านเหตุผลการใช้ และด้านปัญหาอุปสรรคการใช้ มีลำดับขั้นตอนในการสร้างดังนี้

๓.๓.๑ ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์

๓.๓.๒ วิธีการสร้างแบบสอบถามยึดตามแบบมาตราส่วนประมาณค่า ๕ ระดับ (rating scale) ของ Likert คือ^๑

ระดับ ๕	หมายถึง พฤติกรรมการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์มากที่สุด
ระดับ ๔	หมายถึง พฤติกรรมการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์มาก
ระดับ ๓	หมายถึง พฤติกรรมการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ปานกลาง
ระดับ ๒	หมายถึง พฤติกรรมการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์น้อย
ระดับ ๑	หมายถึง พฤติกรรมการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์น้อยที่สุด

๓.๓.๓ สร้างแบบสอบถามจากข้อมูลที่ได้ในข้อ ๑ และข้อ ๒ ได้แบบสอบถาม ๓ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ สภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ ๒ พฤติกรรมการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ของนิสิตมหาวิทยาลัย

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่ ใน ๕ ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย ด้านทักษะพิสัย ด้านเหตุผลในการใช้ และด้านปัญหาอุปสรรคการใช้

ตอนที่ ๓ ข้อเสนอแนะการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่

๓.๓.๔ นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความถูกต้องทางภาษา ความเที่ยงและครอบคลุมเนื้อหา จากผู้เชี่ยวชาญ ๓ ท่าน ได้แก่ ผศ. (พิเศษ) สาธร แก่นมณี ผู้อำนวยการโรงเรียนแพร่ปัญญานุกูล ดร.สำราญ ทองแพง รองผู้อำนวยการฝ่ายวางแผนและพัฒนา มหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา และดร.วรภรณ์ ดวงแสง อาจารย์มหาวิทยาลัยแม่โจ้

^๑ สีน พันธุ์พินิจ, เทคนิคการวิจัยทางสังคมศาสตร์, (กรุงเทพมหานคร : วิทย์พัฒน์, ๒๕๔๗), หน้า

จังหวัดเชียงใหม่ ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาและความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์ หรือนิยามศัพท์ของการวิจัยกับรายการข้อคำถาม

๓.๓.๕ นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงและความตรงแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มประชากรจริง (Try Out) ที่ห้องเรียนวัดบุญวาทย์วิหาร อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง จำนวน ๑๕ ฉบับ เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .๙๗๒๐

๓.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

๓.๔.๑ ขอความอนุเคราะห์จากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

วิทยาเขตแพร่ ขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

๓.๔.๒ การเก็บรวบรวมข้อมูลจากนิสิตของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

วิทยาเขตแพร่ มอบหมายให้ผู้รับผิดชอบดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล จนได้แบบสอบถามครบ

๓.๔.๓ เมื่อได้รับแบบสอบถามครบตามจำนวนที่ต้องการได้ทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลมาเรียบร้อยแล้ว ดำเนินการจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

๓.๕.๑ นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนทั้งหมดตรวจและคัดเลือกแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

๓.๕.๒ นำแบบสอบถามมาหาค่าเฉลี่ยและวิเคราะห์โดยใช้เกณฑ์แปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย ๔.๕๑-๕.๐๐ หมายถึง พฤติกรรมการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์มากที่สุด

ค่าเฉลี่ย ๓.๕๑-๔.๕๐ หมายถึง พฤติกรรมการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์มาก

ค่าเฉลี่ย ๒.๕๑-๓.๕๐ หมายถึง พฤติกรรมการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย ๑.๕๑-๒.๕๐ หมายถึง พฤติกรรมการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์น้อย

ค่าเฉลี่ย ๑.๐๐-๑.๕๐ หมายถึง พฤติกรรมการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์น้อยที่สุด

๓.๕.๓ การเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่ ที่เป็นบรรพชิตและคฤหัสถ์ ใช้การทดสอบค่าที (t-test)

๓.๕.๔ การเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่ ตามตัวแปรที่มีมากกว่า ๒ ค่า ได้แก่ ชั้นปี สาขาวิชา และอายุ ใช้การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance : F-test)

๓.๖ สูตรสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

๓.๖.๑ ค่าร้อยละ (Percentage)

๓.๖.๒ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)

๓.๖.๓ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

๓.๖.๔ เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของตัวแปร ๒ กลุ่ม โดยใช้การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองค่า (Two Independent – samples: t-test)

๓.๖.๕ เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรมากกว่า ๒ กลุ่ม โดยใช้ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance: F-test)